

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

przy udziale Protokolanta: Agnieszki Pyszczak

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2019r.

sprawy **R. K.** syna K. i D. z domu K., urodzonego (...)
w P.

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 1 lipca 2018r. w P. woj. (...) wypowiadał pod adresem J. Ż. groźby karalne uszkodzenia ciała, które wzbudziły u niej uzasadniona obawę, iż mogą być spełnione tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

II. w miesiącu lutym 2018r. (daty dziennej bliżej nieustalonej) w P. woj. (...) wypowiadał pod adresem J. Ż. groźby karalne uszkodzenia ciała, które wzbudziły u niej uzasadniona obawę, iż mogą być spełnione tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

I. oskarżonego **R. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów wyczerpujących w pkt I i II dyspozycję art. 190 § 1 k.k. przy czym ustala, iż stanowią ciąg przestępstw a nadto ustala, iż czyn z pkt I miał miejsce w dniu 1 czerwca 2018r. i za to czyny z pkt I i II na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1, 7a k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania do pokrzywdzonej na odległość 100 metrów;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty i 100 (sto) złotych tytułem zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 883/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	R. K.	<p>I. w dniu 1 czerwca 2018r. w P. woj. (...) wypowiedział pod adresem J. Ż. groźby karalne uszkodzenia ciała, które wzbudziły u niej uzasadniona obawę, iż mogą być spełnione</p> <p>II. w miesiącu lutym 2018r. (daty dziennej bliżej nieustalonej) w P. woj. (...) wypowiedział pod adresem J. Ż. groźby karalne uszkodzenia ciała, które wzbudziły u niej uzasadniona obawę, iż mogą być spełnione.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1/wypowiedanie pod adresem J. Ż. gróźb karalnych uszkodzenia ciała w dniu 1 czerwca 2018e. oraz w lutym 2018r. (dotyczy czynu I-II).	zeznania J. Ż.	77v-79v,4-6,15-15v,42-43,48v	
protokół oględzin	7-8		
zaświadczenie lekarskie	16		
kserokopia księgi pacjenta	17-20		
dokumentacja fotograficzna	21-32		
2/groźby wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, iż mogą być spełnione(dotyczy czynu I-II).	zeznania J. Ż.	77v-79v,4-6,15-15v,42-43,48v,81v-82	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	R. K.	I. w dniu 1 czerwca 2018r. w P. woj. (...) wypowiedział pod adresem J. Ż. groźby karalne uszkodzenia ciała, które wzbudziły u niej uzasadniona obawę, iż mogą być spełnione	

		II. w miesiącu lutym 2018r. (daty dziennej bliżej nieustalonej) w P. woj. (...) wypowiadał pod adresem J. Ż. groźby karalne uszkodzenia ciała, które wzbudziły u niej uzasadniona obawę, iż mogą być spełnione.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1/twierdzenie oskarżonego, iż nie wypowiadał wobec pokrzywdzonej gróźb karalnych.	wyjaśnienia oskarżonego	76v-77,36-37,45-46,81v	
zeznania D. K.	80-81v,12v		
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-2	zeznania J. Ż.	Sąd w pełni obdarzył wiarą zeznania: J. Ż. uznając je za spontaniczne, szczere, szczegółowe, rzeczowe i konsekwentne a nadto korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym a w szczególności w postaci dokumentacji fotograficznej, protokołem oględzin, kserokopią księgi pacjenta, zaświadczeniem lekarskim.	

1	protokół oględzin, zaświadczenie lekarskie, księga pacjenta, dokumentacja fotograficzna	Sąd przyznał pełną wartość dowodową wszystkim dowodom z dokumentów załączonych do akt niniejszej sprawy. Treść powyższych dokumentów nie budzi żadnych wątpliwości, Sąd nie znalazł też podstaw do kwestionowania prawdziwości zawartych w nich danych, jak również żadna ze stron niniejszego postępowania karnego nie kwestionowała żadnego z przytoczonych wyżej dowodów.	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego zakresie jakim nie przyznał się do popełniania zarzucanych mu przestępstw. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego są tylko prostą negacją zaistniałych faktów, nie popartą żadnym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonego stoją w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonej, które Sąd obdarzył wiarą. Tezę przypisanych oskarżonemu przez Sąd	

		<p>w wyroku czynów potwierdzają ponadto dowody z dokumentów tj. protokołu oględzin, kserokopii księgi pacjenta , zaświadczenia lekarskiego a także w postaci dokumentacji fotograficznej.</p>	
1	zeznania D. K.	<p>Zeznania D. K. zostały uznane za niewiarygodne. Świadek w swych zeznaniach, z uwagi na związek osobisty z oskarżonym, wybielała zachowanie oskarżonego, wręcz twierdziła, iż to pokrzywdzona ponosi odpowiedzialność za zdarzenia i ona je spowodowała.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 190 § 1 k.k. kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że			

będzie spełniona, podlega
grzywnie, karze
ograniczenia wolności
albo pozbawienia wolności
do lat 2, przy czym
zgodnie z art. 190 § 2
k.k. ściganie następuje na
wniosek pokrzywdzonego.

Dokonując prawnokarnej
oceny czynów
przypisanych
oskarżonemu, Sąd miał
na uwadze, że dla
zaistnienia przestępstwa
określonego w art. 190
§ 1 k.k. niezbędne jest
wykazanie, iż wymienione
w nim przesłanki
– groźba popełnienia
przestępstwa oraz obawa
zagrożonego, iż ta groźba
popełnienia przestępstwa
będzie spełniona,
występują łącznie (por.
wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 21.01.1998 r., V
KKN 19/97, opubl. Prok.
i Pr z 1998, nr 7-8, poz.
4). Do wypełnienia stanu
faktycznego z art. 190 § 1
k.k. nie jest konieczne, aby
sprawca miał rzeczywiście
groźbę wykonać, ani też,
by istniały obiektywne
możliwości jej spełnienia.
Wskazać bowiem należy,
iż znamię występku z
art. 190 § 1 k.k.
polegające na wzbudzeniu
w zagrożonym obawy
spełnienia groźby, należy
oceniać subiektywnie,
z punktu widzenia
zagrożonego i wystarczy,
aby groźba wzbudziła w
zagrożonym przekonanie,
że jest poważna i zachodzi
prawdopodobieństwo jej
ziszczania (por. wyrok

Sądu Najwyższego z dnia 17.04.1997 r., II KKN 171/96, opubl. Prok. i Pr. z 1997, nr 10, poz. 4). Nadto, groźba ta może być wyrażona nie tylko słownie, lecz przez każde zachowanie sprawcy, jeżeli w sposób nie budzący wątpliwości uzewnętrznia ono groźbę popełnienia przestępstwa na szkodę osób wymienionych w tym przepisie i wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.08.1987 r., I KR 225/87, opubl. OSNKW z 1988, nr 3-4, poz. 21).

Akceptując powyższe poglądy Sądu Najwyższego, Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony dopuścił się czynów opisanych w art. 190 § 1 k.k., ponad wszelką wątpliwość ustalił też, iż groźby faktycznie wzbudziły u pokrzywdzonej obawę ich spełnienia, i jednocześnie wskazać należy, iż obawa ta była uzasadniona. Nadto pokrzywdzona jasno i wyraźnie przyznała, że obawia się o swoje życie, zdrowie. Stwierdzić też należy, iż każdy przeciętny człowiek o porównywalnych do pokrzywdzonej cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w porównywalnych warunkach uznałby te groźby za realne i wzbudzające obawę (por. wyrok Sądu Najwyższego

z dnia 16.02.2007 r.,
opubl. OSNKW 2007, nr
1, poz. 465). Podkreślić
należy, iż w skład
znamion przestępstwa z
art. 190 § 1 k.k. nie
wchodzi istnienie zamiaru
spełnienia groźby, ani
nawet nie jest konieczne
obiektywne
niebezpieczeństwo
realizacji groźby. Nie
ma zatem znaczenia,
czy oskarżony chciał
w przyszłości zrealizować
groźby uszkodzenia ciała
pokrzywdzonej. Istotne
jest, aby zagrożony nie
wiedział o tym (por. wyrok
Sądu Najwyższego z dnia
03.04.2008 r., IV KK
471/07, opubl. Prok. i Pr.
- wkł. 2008, Nr 10, poz. 9;
wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 23.02.2006 r.,
III KK 262/05, LEX
nr 180801). Jednocześnie
zauważyć należy, iż w
niniejszej sprawie nie
można uznać, jakoby
groźby oskarżonych miały
charakter żartu, czy tylko
postraszenia
pokrzywdzonej skoro
zrodziły u niej
uzasadnioną obawę ich
spełnienia, a więc
obiektywnie było możliwe
spełnienia.

W ocenie Sądu
przestępstwa, jakich
dopuścił się oskarżony
cechuje znaczny stopień
społecznej szkodliwości.
Taka ocena społecznej
szkodliwości czynu
oskarżonego, odpowiada
dyrektywom z art. 115 § 2
k.k. Postawa oskarżonego,

który dopuścił się również uszkodzenia mienia na rzecz pokrzywdzonej, która ze względu na fakt naprawienia szkody przez ojca oskarżonego nie złożyła wniosku o ściganie oskarżonego o czyn z art. 288 § 1 k.k. , świadczy o braku poszanowania dla obowiązujących norm prawnych. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości ww. czynów przypisanych oskarżonemu Sąd miał w szczególności na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, okoliczności ich popełnienia.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynów mu zarzucanych, umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżony mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ze względu na popełnienie czynów przez oskarżonego w warunkach ciągu przestępstw uzasadniona była kwalifikacja z art. 91 § 1 k.k.

#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	---	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. K.	I-II	na podstawie art.190 § 1 k.k. w zw. z art. 91§ 1k.k. wymierzono oskarżonemu	Przy wyborze rodzaju kary i rozmiaru kary, Sąd baczyl, aby była ona współmierna do wagi i

karę 6 (sześciu) miesięcy
pozbawienia wolności,

na podstawie art. 69 § 1 i 2
k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k.
warunkowo zawieszono
wykonanie kary na okres 2
(dwóch) lat próby

okoliczności popełnionych
przez oskarżonego czynów
oraz do stopnia
naruszonych przez niego
dóbr prawnie
chronionych, a nadto
aby jej dolegliwość
nie przekroczyła stopnia
winy oraz stopnia
społecznej szkodliwości
czynów przez niego
popełnionych. Zważyć
zatem należało na
okoliczności czynów
popełnionych przez
oskarżonego (a w tym
fakt, że choć czyny
te są występkami o
stosunkowo niewysokim
ciężarze gatunkowym
godziły jednak w
poczucie bezpieczeństwa
pokrzywdzonej, czyli
dobro, które w sensie
fizycznym nie jest
zmieralne), stopień ich
społecznej szkodliwości,
naganną motywację
oskarżonego, jak i
sposób życia przed ich
popełnieniem, w tym
jego niekaralność i
stabilizowaną sytuację, czy
podłoże zajścia z udziałem
pokrzywdzonego, a nadto
właściwości i warunki
osobiste oskarżonego.

A zatem, przy wymiarze
kary Sąd uwzględnił
ogólne dyrektywy zawarte
w treści przepisu art.
53 k.k., przy czym
za okoliczność łagodzącą
uznał właściwości osobiste
sprawcy oraz uprzednią
jego niekaralność. W
aspekcie powyższego, Sąd
uznał za adekwatną
do stopnia winy i

społecznej szkodliwości czynów opisanych w punkcie I -II wyroku wyczerpującego dyspozycję art. 190 § 1 k.k. wymierzoną na podstawie art. 190 § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przepisy art. 69 § 1 i 2 k.k. stanowią, że Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nie przekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełniania przestępstwa nie był skazany na karę pozbawiania wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Przepis art. 70 § 1 k.k. stanowi, że zawieszenie wykonania kary następuje na okres próby, który wynosi od roku do trzech lat i biegnie od uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd orzekający doszedł do wniosku, że dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary a w szczególności dla

zapobieżenia powrotowi przez nią do przestępstwa wystarczającym będzie wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, za czym przemawia zwłaszcza fakt uprzedniej niekaralności. Z tych względów uznać należy, że wymierzenie mu kary izolacyjnej za przypisane mu obecnie czyny, byłoby nadmiernie surowe i zawierało nie tyle element wychowawczy, ile retorsyjny. Umożliwi to, w ocenie Sądu, pełną kontrolę przebiegu procesu resocjalizacyjnego i ewentualną korektę prognozy kryminologicznej. W ocenie Sądu, groźba zarządzenia wykonania kary zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Zdaniem Sądu, w celu należytego oddziaływania na postawę oskarżonego wymierzona kara zasadnicza w postaci kary pozbawienia wolności wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania stanowi dolegliwość nieprzekraczającą stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynów mu przypisanych, w tym rangę naruszonych dóbr prawnie chronionych. Poza

			<p>spełnieniem funkcji prewencji indywidualnej wobec oskarżonego, kara mu wymierzona stanowić będzie także środek represji i ostrzeżenia, że podobna postawa musi spotkać się ze zdecydowaną reakcją organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Wymierzona oskarżonym kara spełnia również funkcję prewencji generalnej wobec społeczeństwa stanowiąc ostrzeżenie przed konsekwencjami naruszania norm prawno – karnych.</p>
R. K.	III	<p>na podstawie art. 72 § 1 pkt 1,7ak.k zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby i powstrzymania od kontaktowania i zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość 100 metrów</p>	<p>Celem zapewnienia bezpieczeństwa, ochrony pokrzywdzonej Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek probacyjny określony w art. 72 § 1 pkt 7a k.k., tym bardziej, iż pokrzywdzona obawia oskarżonego, którego zachowanie dotyczące okoliczności popełnienia przypisanych mu czynów należy ocenić jako agresywne i nieprzewidywane. Uzasadnione było również orzeczenie obowiązku z pkt I cytowanego przepisu, celem kontrolowania zachowania oskarżonego w okresie próby.</p>
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarne w WYROKU			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV	Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia art. 627 k.p.k., bowiem oskarżony pracuje zarobkowo, nie ma nikogo na utrzymaniu.		
1Podpis			